

Menighedens Eiendom, saa er dette en Forværling; det har aldrig været min Tanke, og endnu mindre har jeg sagt det, at Tienden skulde være Menighedens Eiendom. Tienden er Sognets og Statens Eiendom, men det er hverken Menighedens eller Kirkens; det er Sognet, som under Staten beholder Naadighed derover, men det er ikke nogensomhelst Deel af Sognet, der træder sammen som enkelt Menighed. Den samme ærede Taler yttrede fremdeles sin Forundring over, at jeg nu var saa forskjellig fra, hvad jeg tidligere havde været i denne Sag. Han vidste vel, saaledes forekom det mig idetmindste, at han sagde, at med Hensyn til Tienden havde jeg haft en afvigende Mening fra de andre Medlemmer i Udvalget, men derimod undrede han sig over de andre Forskjelligheder. Hvis dette var hans Dittringer — jeg hørte dem ikke ganske nøie — saa maa jeg sige, at jeg ikke forstaaer dem; thi den hele Forskjel imellem mit nuværende og tidligere Standpunkt bestaaer netop alene deri, at jeg mener, at Tienden bør blive i sit Hjem, væsentlig som en Eiendom for Sognet og til Brug for Sognets aandelige Formaal. Dette er den eneste Forskjel, der er imellem mit nuværende og tidligere Standpunkt, og jeg vil opfordre til at paavise, om der skulde være nogensomhelst anden Forskjel.

Sylv. Jørgensen: Jeg skal ikke forlænge Discussionen, jeg er ikke oplagt til at udtale mig, men jeg finder mig dog forpligtet til med et Par Ord at understøtte det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) i den Opfattelse, han har søgt at gjøre gjældende. Det er gaaet mig ligesom det ærede Medlem; jeg er, skjøndt jeg tidligere har haft Tilbøjelighed til at gaae omtrent den samme Vej som Forslagsstilleren, dog ved saa nøie, som det var mig muligt, at sætte mig ind i de paagjældende Forhold, kommen til den bestemte Overbeviisning, at naar Sagen skal ordnes paa den Maade, som Lovforslaget, der her foreligger, antyder, saa vil den blive for dyr, og saa vil det gaae saaledes, som den høitærede Cultusminister antydede, at om end en sieblikkelig Stemning kunde føle sig tilfredsstillt ved et saadant Lovforslag, saa vilde det

gaae ligedan, om ikke værre, med dette, som det er gaaet med et lignende Lovforslag om Afløsningen af forskjellige Ydelsers, der er udgaaet af tidligere Forhandlinger af en saadan Sag, at den ikke vil vække Tilfredshed, men Utilfredshed blandt Befolkningen, og den vil gjøre det derved, at den, naar den bliver fuldstændig gennemført, vil efter min Overbeviisning kræve et aarligt Tilskud fra Statskassens Side af henved en halv Million. Istedetfor at Pensioneringen efter den Maade, hvorpaa Præsterne nu ere lønede, udredes af Eftermanden, hvilket igjen har tilfølgende, at Præsterne blive siddende meget gamle i Embederne, saa vil den nye Ordning bevirke, at Pensionerne ville, saavidt jeg skjønner, blive mindst dobbelt saa store, som de nu ere, og der vil derved komme en Forhøielse af Hundrede Tusinder, jeg tør ikke paastaae hvor mange. Der vil tillige blive en Forhøielse, naar Offer og Accidentser, som efter et æret Medlems Opgivelse idag nu beløbe sig til henved 600,000 Rd., og som nu udgjøre en Deel af Præsternes Lønning, bliver stillet som en frivillig Sag, altsaa at Menighedens Medlemmer ikke ere pligtige til at yde dem, og denne maa da udredes af Statskassen, hvilket vil blive et ikke ubetydeligt Beløb. Der er desuden afstillige Forhold, som f. Ex. Ombygningen af Præstegaardene, som vistnok ville medtage Mere, end der er tænkt paa i en Beregning, som er opstillet. Der er endvidere Alderstillelagene, der sandsynligviis ogsaa ville foraarsage en større Forhøielse, end man har tænkt sig. Dernæst troer jeg, at det, at Tienden skal gaae ind i Statskassen og betales paa Amtstuen, vil fremkalde en ikke ubetydelig Uvillie hos Befolkningen; jeg troer, at medens der ikke spores nogen synderlig Misforntielse nu ved at yde Tienden paa den Maade, som det nu steer, saa vil denne Misforntielse komme tilstede i en ikke ubetydelig Grad, naar Tienden skal betales paa Amtstuen og slaaes fast som en Gammelstat, og jeg stoler ikke paa det Bøste, som her er kommet frem, at naar Tienden saaledes kommer til at gaae ind i Statskassen, skulde der være større Udsigt til at faae den afløst. Der er et andet Forhold, som, naar det kommer til at gaae klart op for Befolkningen,